

Byla C-463/02

Europos Bendrijų Komisija

prieš

Švedijos Karalystė

„Valstybės subsidijoms nevykdymas – Direktyva 77/388/EEB – PVM – 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas – Apmokestinamoji vertė – Subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina – Reglamentas (EB) Nr. 603/95 – Pagalba, teikiama sausųjų pašarų sektoriuje“

Sprendimo santrauka

Mokesčių teisės nuostatos – Teisės aktų derinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Apmokestinamoji vertė – Tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos – Subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina – Sąvoka – Pagalba, teikiama sausųjų pašarų sektoriuje – Netaikymas – Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teikiama pagalba neapmokestinama pridėtinės vertės mokesčiu – Priimtinumas

(Tarybos direktyvos 77/388 11 str. A skirsnio 1 dalies a punktas)

Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių statymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas nustato, kad pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinama visa prekė ir paslaugų vertė, numatant, jog apmokestinamųjų vertė sudaro subsidijos, tiesiogiai susijusios su sandorio kaina, suteikiamos apmokestinamiesiems asmenims. Valstybė narė, kuri netaiko mokesčio pagalbai, suteiktai pagal Reglamentą Nr. 603/95 dėl bendro sausųjų pašarų rinkos organizavimo, vykdo subsidijoms pagal šią nuostatą.

Iš tikrųjų „subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina“ sąvoka apima tik subsidijas, sudarančias visą ar dalį atlygio už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, ir kurias trečioji šalis suteikia pardavėjui ar tiekėjui.

Taigi šios pagalbos apmokestinimo sąlygos nėra tenkinamos, kai perdirbimo monetas parduoda iš šviežių pašarų gamintojų pirktus ir išdžiovintus pašarus, nes šiuo atveju pagalba nėra specialiai teikiama tik tam, kad perdirbimo monetas galėtų tiekti sausuosius pašarus pirkėjui mažesniais nei pasaulinės rinkos kainomis. Ši sąlyga netenkina ir sutartis pagal specialų užsakymą, sudaryta šios perdirbimo monetas su šviežių pašarų gamintoju, nes perdirbimo monetas gaunama pagalba nėra suteikiama jos naudai, ir ši monetas atlieka tik tarpininko vaidmenį tarp pagalbos skirstančios institucijos ir pašarų gamintojo.

(žr. 31–32, 36–37, 41, 43, 47 ir 50 punktus)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2004 m. liepos 15 d.(*)

„Valstybės sąsipareigojimų nevykdymas – Direktyva 77/388/EEB – PVM – 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą – Apmokestinamoji vertė – Subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina – Reglamentas (EB) Nr. 603/95 – Pagalba, teikiama sausųjų pašarų sektoriuje“

Byloje C-463/02

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama E. Traversa ir K. Simonsson, nurodžiusių adresų dokumentams teikti Liuksemburge,

ieškovų,

prieš

Švedijos Karalystę, atstovaujamą A. Falk, nurodžiusios adresų dokumentams teikti Liuksemburge,

atsakovų,

palaikomą

Suomijos Respublikos, atstovaujamos T. Pynnä, nurodžiusios adresų dokumentams teikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

dėl pripažinimo, jog neapmokestindama pridėtinės vertės mokesčiu teikiamos pagalbos pagal 1995 m. vasario 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 603/95 dėl bendro sausųjų pašarų rinkos organizavimo (OL L 63, p. 1), Švedijos Karalystė nevykdė savo sąsipareigojimų pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas (OL L 145, p. 1) 11 straipsnų,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai C. Gulmann (pranešėjas), J. P. P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ir N. Colneric,

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,

sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

susipažinęs su pranešimu apie bylą,

išklausęs 2003 m. spalio 16 d. posėdyje Komisijos, atstovaujamos E. Traversa, K. Simonsson, K. Gross ir I. Koskinen, Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Kruse, ir Suomijos Respublikos, atstovaujamos T. Pynnä, žodinius pasisakymus,

susipažinęs su 2003 m. lapkričio 27 d. pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Pagal EB 226 straipsnį pareikštu ieškiniu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2002

m. gruodžio 23 d., Europos Bendrijų Komisija prašo pripažinti, jog neapmokestinama pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM) teikiamos pagalbos pagal 1995 m. vasario 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 603/95 dėl bendro sausųjų pašarų rinkos organizavimo (OL L 63, p. 1) Švedijos Karalystė nevykdė savosipareigojimų pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EBB dėl valstybių nariųstatymų, susijusių su apyvartos mokesiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaitavimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau – Šeštoji direktyva) 11 straipsnį.

Teisinis pagrindas

PVM reglamentavimas Bendrijos teisėje

2 Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad PVM apmokestinamas „prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygą prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

3 Tos pačios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatyta:

„Apmokestinamųjų vertė sudaro:

a) tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, išskyrus nurodytas b, c ir d punktuose, atveju – viskas, kas sudaro atlygą, kuris yra ar turi būti tiekėjo gautas iš pirkėjo, kliento ar trečiosios šalies už tokias prekes ar paslaugas, skaitant subsidijas, tiesiogiai susijusias su šiomis prekėmis ar paslaugomis kaina.“

Pagalbos sausiesiems pašarams reglamentavimas Bendrijos teisėje

4 Reglamento Nr. 603/95 3 straipsnyje numatoma, kad pagalbos dydis yra 68,83 eurų už toną dirbtiniu būdu džiovinantiems sausiesiems pašarams ir 38,64 eurų už toną sausiesiems pašarams, išdžiovinantiems saulėje.

5 1995 m. birželio 9 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1347/95 (OL L 131, p. 1) pakeistame 4 straipsnyje nustatomi produktų didžiausi garantuoti kiekiai, už kuriuos gali būti suteikta pagalba. Šie kiekiai dalijami valstyboms narėms.

6 5 straipsnyje numatyta:

„Kai sausųjų pašarų kiekis, kuriam pagal 3 straipsnio 2 arba 3 dalies nuostatas yra prašoma pagalbos, bet kuriais prekybos metais viršija atitinkamai 4 straipsnio 1 arba 3 dalyse nurodytus DGK, tais metais mokėtina pagalba apskaičiuojama taip:

– pagalba už pirmuosius 5 %, kuriais viršytas DGK, visose valstybėse narėse sumažinama perviršiui proporcinga suma,

– viršijus daugiau kaip 5 %, visose viršijusiose valstybėse narėse pagalba papildomai mažinama dar 5 % proporcingai šiam perviršiui.

<...>“

7 6 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad norint gyti teisę avansu minimus sausuosius pašarus būtų išvežti iš perdirbimo zonų.

8 8 straipsnyje numatyta:

„3 straipsnyje numatyta pagalba skiriama suinteresuotai šaliai pateikus paraišką iš perdirbimo

moni? išvežt? ir toliau nurodytus reikalavimus atitinkan?i? saus?j? pašar? atžvilgiu:

- a) didžiausias dr?gm?s kiekis turi b?ti ne didesnis kaip 11–14 % ir gali skirtis pagal produkto pateikimo form?;
- b) mažiausias žalio baltymo kiekis sausoje medžiagoje neturi b?ti mažesnis kaip:
 - 15 % – 1 straipsnio a punkte ir b punkto antroje ?traukoje išvardyt? produkt?,
 - 45 % – 1 straipsnio b punkto pirmoje ?traukoje išvardyt? produkt?;
- c) sausieji pašarai turi b?ti nesuged?, gryni ir geros prekin?s kokyb?s.

Kiti reikalavimai, ypa? d?l l?stelienos, karotino kiekio, gali b?ti nustatyti 17 straipsnyje nurodyta tvarka <...>“

9 9 straipsnio c dalyje nustatyta:

„3 straipsnyje numatyta pagalba suteikiama tik toms 1 straipsnyje išvardytus produktus perdirban?ioms ?mon?ms, kurios:

<...>

c) priklauso bent vienai iš ši? kategorij?:

- ?mon?s, sudariusios sutartis su d?iovinimui skirt? pašar? gamintojais,
- ?mon?s, perdirbusios savo derli?, o jei tai grup?s – savo nari? derli?,
- ?mon?s, savo atsargas ?sigijusios iš juridini? arba fizini? asmen?, suteikian?i? garantijas, kurias b?tina nustatyti, sudariusios sutartis su d?iovinti skirt? pašar? gamintojais; šie juridiniai arba fiziniai asmenys yra pirk?jai, valstybi? nari?, kuriose pašarai yra išauginti, kompetenting? institucij? patvirtinti pagal 17 straipsnyje nurodyta tvarka nustatytas s?lygas <...>“

10 11 straipsnio 2 dalyje patikslinama:

„Jei 9 straipsnio c dalies pirmoje ?traukoje minimos sutartys yra pagal special? užsakym? sudarytos gamintoj? pristatyt? pašar? perdirbimo sutartys, jose nurodomas bent plotas, kurio derlius turi b?ti pristatytas, ir ?traukiamas straipsnis, ?pareigojantis perdirbimo ?mones sumok?ti gamintojams 3 straipsnyje nurodyt? pagalb?, kuri? jie gauna už pagal sutartis perdirbtus kiekius.“

Ikiteismin? proced?ra ir ieškinys

11 Nusta?iusi, kad Švedijos Karalyst?, neapmokestindama PVM teikiamos pagalbos pagal Reglament? Nr. 603/95, pažeidžia Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkt?, 1998 m. lapkri?io 18 d. Komisija, remdamasi EB sutarties 169 straipsniu (dabar – EB 226 straipsnis), išsiunt? formal? ?sp?jim? si?lydama jai per du m?nesius nuo jo gavimo pateikti savo pastabas.

12 1999 m. sausio 15 d. Švedijos vyriausyb? atsak?, kad pagalba pagal jos tiksl?, nustatymo ir mok?jimo b?d? negali b?ti laikoma subsidija, tiesiogiai susijusia su prek? tiekimo ir paslaug? teikimo kaina Šeštosios direktyvos 11 straipsnio prasme.

13 Nesutikdama su šiuo vertinimu, 1999 m. rugpj??io 6 d. Komisija nusiunt? argumentuot? nuomon? Švedijos vyriausybei, nurodydama jai per du m?nesius nuo jos gavimo imtis b?tin?

priemoni?, kad ? j? b?t? tinkamai atsižvelgta.

14 1999 m. spalio 4 d. laiške Švedijos vyriausyb? dar kart? pakartojo savo pozicij?.

15 Šiomis aplinkyb?mis Komisija nusprend? pareikšti š? ieškin?.

16 2003 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Suomijos Respublikai buvo leista ?stoti ? byl? atsakovo pus?je.

D?l ieškinio

Šali? argumentai

17 Komisija teigia, kad pašar? perdirbimo ?moni? sandoriai gali b?ti apmokestinami PVM dviem atvejais iš trijų galimų:

– švieži? pašar? pirkimas iš gamintojų, po to perdirbt? produkt? perpardavimas tretiesiems asmenims,

– sutar?i? pagal special? užsakym? d?l gamintojų švieži? pašar? perdirbimo bei perdirbt? produkt? jiems gr?žinimo sudarymas.

18 Sudarant preki? pirkimo ir perpardavimo sutartis, perdirbimo ?moni?, perkan?i? pašarus iš gamintojų ir po to juos perparduodan?i? tre?iosioms šalims, sandoriai akivaizdžiai tur?t? b?ti laikomi preki? tiekimu Šeštosios direktyvos prasme ir tod?l tur?t? b?ti apmokestinami.

19 Perdirbimo ?moni? saus?j? pašar? gr?žinimas pagal sutartis pagal special? užsakym? švieži? pašar? gamintojams tur?t? b?ti laikomas pašar? džiovinimo paslaug? teikimu. Toks paslaug? teikimas tur?t? b?ti apmokestinamas pagal Šešt?j? direktyv?.

20 Sandori? apmokestinimas pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkt? yra pagrindas apmokestinti PVM pagal Reglament? Nr. 603/95 teikiam? pagalb?.

21 Komisija pastebi, kad pagal Reglamento Nr. 603/95 9 straipsn? „3 straipsnyje numatyta pagalba suteikiama tik produktus perdirban?ioms ?mon?ms <...>“. Tod?l šios ?mon?s teisine prasme yra subsidij? gav?jos, apie kurias min?jo Bendrijos teis?s akt? leid?jas Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte, nurodydamas, kad „atlyg? turi gauti tiek?jas“. Reglamente Nr. 603/95 neminimas joks kitas naudos gav?jas, kuris pagal teisin? prasm? gal?t? gauti pagalb? prekybai sausaisiais pašarais.

22 Komisija pripaž?sta, kad subsidijos skyrimas tam tikroms ?mon?ms gali tur?ti teigiam? ekonomin? poveik? ?kio subjektams, esantiems tiek pirmesn?se gamybos stadijose (šiuo atveju – švieži? pašar? gamintojai), tiek esantiems v?lesn?se negu subsidij? gavusi ?mon? gamybos stadijose (šiuo atveju – gyvuli? augintojai). Ji pažymi, kad jei sudaromos sutartys pagal special? užsakym?, Bendrijos teis?s akt? leid?jas pagal Reglamento Nr. 603/95 11 straipsnio 2 dal? ?pareigoja perdirbimo ?mones sumok?ti gamintojams nurodyt? pagalb?, kuri? jie gauna iš intervencin?s agent?ros.

23 Ta?iau nei tikimyb?, kad subsidija pasinaudos kiti ?kio subjektai, nei ?pareigojimas sumok?ti vis? ar dal? subsidijos kitiems ?kio subjektams jokiu b?du nekei?ia teisin? šios problemos aspekt?. Pagalbos gav?jas teisine prasme, t. y. perdirbimo ?mon?, tur?t? b?ti atskiriamas nuo netiesioginio pagalbos gav?jo ekonomine prasme.

24 Komisija tvirtina, kad Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte

naudodamas s?vok? „subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina“ Bendrijos teis?s akt? leid?jas siek? ? PVM apmokestinam?j? vert? ?traukti vis? pagalb?, kuri tiesiogiai susijusi su tiek?jo ar teik?jo gautu atlygiu. Šios subsidijos turi b?ti tiesiogiai ar priežastiniu ryšiu susijusios su tiksliai nustatytais kiekiais ar kiekybiškai ?vertinam? prek? ar paslaug? tiekimu ar teikimu: pagalba tur?t? b?ti teikiama tai prek? ar paslaug? daliai, kuri parduodama rinkoje. Taip yra šiuo konkre?iu atveju.

25 Švedijos vyriausyb? tvirtina, kad gin?ijama pagalba nepatenka ? Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkto taikymo srit?.

26 Be to, ji tvirtina, kad ši pagalba n?ra specialiai mokama naudos gav?jui tam, kad jis gal?t? tiekti tam tikras prekes ar teikti tam tikras paslaugas.

27 Reglamente Nr. 603/95 nustatyti šie pagalbos mok?jimo kriterijai:

- sausieji pašarai turi b?ti išvežti iš ?mon?s,
- pašarai turi atitikti tam tikrus kokyb?s reikalavimus,
- turi b?ti neviršytas nustatytas didžiausias garantuotas kiekis.

28 Perdirbimo ?monei n?ra nustatyto reikalavimo atlikti apmokestinam? operacij?, toki? kaip saus?j? pašar? pardavimas arba pašar? džiovinimas gamintojo naudai.

29 Sutarties pagal special? užsakym? atveju pagalba netur?t? b?ti laikoma atlygiu už perdirbim?, nes ?mon? yra ?sipareigojusi sumok?ti gamintojams pagalb?, kuri? ji gavo.

30 Suomijos vyriausyb? nepateik? ?stojimo ? byl? paaiškinimo. Žodiniame procese ji palaik? atsakovo reikalavimus.

Teisingumo Teismo vertinimas

31 Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatytais atvejais PVM apmokestinam?j? vert? sudaro ir subsidijos, mokamos apmokestinamiesiems asmenims, kad PVM b?t? apmokestinama visa prek? ir paslaug? vert?, taip siekiant išvengti, kad subsidijos mok?jimas nesumažint? mokestini? pajam?.

32 Pagal jos formuluot? ši nuostata taikoma tuo atveju, jeigu subsidija yra tiesiogiai susijusi su sandorio kaina.

33 Šiuo atveju subsidija pirmiausia turi b?ti mokama konkre?iam subsidijuojamam ?kio subjektui, suteikiant jam galimyb? tiekti tam tikras prekes ar teikti tam tikras paslaugas. Tikrai tokiu atveju subsidija gali b?ti laikoma atlygiu už tiekiamas prekes ir teikiamas paslaugas, ir gali b?ti apmokestinama. Ypa? turi b?ti pabr?žiama, kad naudos gav?jas turi teis? gauti subsidij? tod?l, kad jis atliko apmokestinam? sandor? (2001 m. lapkri?io 22 d. Sprendimo *Office des produits wallons*, C?184/00, Rink. p. I?9115 12 ir 13 punktai).

34 Be to, reikia patikrinti, ar prek? arba paslaug? pirk?jas gauna naudos iš subsidij?, mokam? naudos gav?jui. Galiausiai pirk?jo mokama kaina turi b?ti sumažinta proporcingai pardav?jo ar tiek?jo gaunamai subsidijai, pagal kuri? pastarieji nustato kain?. Taip pat turi b?ti nustatyta, ar tas faktas, kad subsidija mokama pirk?jui arba tiek?jui, objektyviai sudaro galimybes jiems v?liau parduoti prekes ar teikti paslaugas žemesn?mis kainomis už tas, kurios b?t? nustatytos nesant subsidijos (pirmiau min?to sprendimo *Office des produits wallons* 14 punktas).

35 Atlygis, mokamas subsidija, bent jau turi b?ti aiškiai apibr?žtas. Subsidijos dydis neb?tinai

turi tiksliai atitikti tiekiamą prekę ir teikiamą paslaugą kainos sumažėjimui. Pakanka, kad santykis tarp kainos sumažėjimo ir subsidijos, kuri gali būti fiksuoto pobūdžio, būtų pastebimas (sprendimo *Office des produits wallons* 17 punktą).

36 Galiausiai pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą „subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina“ srovoka apima tik subsidijas, sudarančias visą ar dalį atlygio už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, kurį trečiosios šalys sumoka pardavėjui ar tiekėjui (minuto sprendimo *Office des produits wallons* 18 punktą).

37 Reikia konstatuoti, kad šiuo atveju ginčijamos pagalbos apmokestinimo PVM srovlygė netenkina nė viena iš dviejų Komisijos numatytų sandorių kategorijų, t. y., viena, perdirbimo žmonių iš gamintojų pirktą ir išdžiovintą pašarą pardavimas, antra, sutartis pagal specialų užsakymą, sudaryta tarp perdirbimo žmonių ir šviežių pašarų gamintojo.

Iš gamintojų pirktą ir išdžiovintą pašarą pardavimas

38 Komisijos nuomone, perdirbimo žmonių sausų pašarų, kuriems žaliava srovgyta iš šviežių pašarų gamintojų, pardavimas yra prekė tiekimas Šeštosios direktyvos prasme.

39 Pagalba teikiama toms perdirbimo žmoniųms, kurios gali laisvai ja disponuoti.

40 Tačiau pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą pagalba nėra tiesiogiai susijusi su apmokestinamų sandorių kaina.

41 Iš tikrų pagalba neteikiama specialiai tik tam, kad perdirbimo žmoniųs galėtų tiekti sausuosius pašarus pirktėjui.

42 Šiuo atveju šalys sutinka, kad pasaulinėje rinkoje nėra sausų pašarų trūkumo. Taip pat neginčijamas faktas, kad pagalbos sistemos tikslas yra, pirma, remti gamybą Bendrijoje siekiant užtikrinti vidinį tiekimo šaltinį, neatsižvelgiant į faktą, kad gamybos kaštai joje yra didesni nei pasaulinėje rinkoje, ir, antra, gaminti aukštos kokybės pašarus. Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 603/95 11 konstatuojamojoje dalyje akcentuojamas tikslas „paskatinti reguliarią šviežių pašarų tiekimą perdirbėjams ir suteikti galimybių gamintojams pasinaudoti pagalbos programa“, o 10 konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, kad turėtų būti nustatyti kriterijai, apibdinantys remtiną sausų pašarų kokybės minimumą, kurie nustatyti Reglamento Nr. 603/95 8 straipsnyje.

43 Šiomis aplinkybomis pagalbos sistema nėra vartojimų skatinanti sistema. Ja nesiekama skatinti trečiųjų šalių pirkti sausuosius pašarus žemesnėmis dėl pagalbos kainomis nei pasaulinės rinkos kaina, t. y. situacijoje, kai PVM apmokestinamoji vertė, apribota mokama kaina, neatitiktų visos tiekiamų prekių vertės. Ja siekiama paskatinti trečiųjų šalių srovgyti tiekiamą pašarą Bendrijoje panašia kaina, kaip ir pasaulinėje rinkoje, ir už kurią būtų galima srovgyti tiekiamą prekę už Bendrijos ribų, jeigu be pagalbos pašarų tiekimas Bendrijoje būtų neįmanomas arba nepakankamas. Šiai kainai taikomas PVM atspindi visą rinkoje esančio produkto vertę.

44 Remiantis tik šiais motyvais, nesant būtinumo išnagrinėti, ar pagalbos srovtraukimas srov apmokestinamų vertę atitinka kitas srovlygas, konstatuojama, kad Komisijos prieštaravimai dėl iš gamintojų pirktą ir išdžiovintą pašarą pardavimo nėra pagrįsti.

Sutartys pagal specialų užsakymą

45 Komisijos manymu, sutarčių pagal specialų užsakymą tikslas yra perdirbimo žmonių džiovinimo paslaugų šviežių pašarų gamintojams tiekimas.

46 Tačiau pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą tam, kad

subsidija būtų apmokestinama, ji turi būti mokama prekės tiekėjo ar paslaugų teikėjo naudai taip, kad jis galėtų laisvai ja disponuoti.

47 Sutarčių pagal specialų užsakymą atveju perdirbimo įmonių gaunama pagalba nėra mokama jų naudai.

48 Iš tikrųjų Reglamento Nr. 603/95 9 straipsnis nustato, kada „pagalba <...> suteikiama tik produktus perdirbančioms įmonėms“.

49 Vis dėlto Reglamento Nr. 603/95 15 konstatuojamojoje dalyje numatoma galimybė pagal sutartis pagal specialų užsakymą gaunamą pagalbą grąžinti gamintojui ir to paties Reglamento 11 straipsnio 2 dalyje nustatytas pareigojimas perdirbimo įmonių sumokėti gamintojams pagalbą, kurią jos gauna už pagal sutartis perdirbtus kiekius.

50 Be to, perdirbimo įmonių negali laisvai disponuoti suteikta pagalba. Ji atlieka tarpininko tarp pagalbą skirstančios institucijos ir pašarų gamintojo vaidmenį. Šiuo atveju yra nepriimtinas Komisijos pasiūlytas kriterijus, susijęs su „gavėju teisine prasme“, neatsižvelgiant į ekonominę naudą.

51 Šiomis aplinkybėmis, pagalba negali būti laikoma atlygiu perdirbančiai įmonei už paslaugų teikimą ir nesuteikia teisės teikti paslaugas žemesnėmis kainomis.

52 Pašarų džiovinimo paslaugos kaina turi apimti vidutinę perdirbimo kainą taip, kad apmokestinimas PVM, taikomas šiai kainai, apimtų visą teikiamą paslaugą vertę.

53 Suteikta pagalba gamintojui suteikia galimybę sumažinti sausųjų pašarų kainą. Tačiau šis sumažinimas neturi poveikio apmokestinamo sandorio kainai. Poveikis pasireiškia *a posteriori* po mokėjimo tokia kaina, kuri atitinka visą teikiamą paslaugą vertę.

54 Jeigu pagalba, suteikiama šviežiems pašarų gamintojui, būtų traukta į apmokestinamąją vertę, būtų papildomai apmokestinamas pašarų džiovinimas, o tai prieštarauja Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktui.

55 Remiantis tik šiais motyvais, nesant būtinumo išnagrinėti, ar pagalbos traukimas į apmokestinamąją vertę atitinka kitas sąlygas, konstatuotina, kad Komisijos kaltinimai dėl sutarčių pagal specialų užsakymą nėra pagrįsti.

56 Darytina išvada, kad nė vienas iš dviejų Komisijos kaltinimų nėra pagrįstas, todėl ieškinyss turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

57 Pagal Darbo reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti išlaidas, jeigu atsakovas to prašė.

58 Pagal Darbo reglamento 69 straipsnio 4 dalį Suomijos Respublika, stojusi į bylą ir palaikiusi atsakovų reikalavimus, pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Europos Bendrijų Komisija padengia bylinėjimosi išlaidas.**
3. **Suomijos Respublika padengia savo išlaidas.**

Timmermans

Gulmann

Puissochet

Cunha Rodrigues

Colneric

Paskelbta 2004 m. liepos 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Sekretorius

Antrosios kolegijos pirmininkas

R. Grass

C. W. A. Timmermans

* Proceso kalba: švedų.